

M. Maeterlinck:

STILMONDSKÝ STAROSTA

(dialóg: chlapec – dievča)

- BELLA: */vyskočí v ústrety Otovi/.* Tak?... Dosiahol si niečo?... Vybavené?... Pochopil?
- OTO: Nie!... Prosil som ho, modlikal, padol som pred ním na kolená, skrátka hovoril som a robil také veci, aké by neurobil nijaký nemecký dôstojník na mojom mieste... A nič, nič! Skončilo to tak, že sa na mňa oboril, aby som mlčal. Potom som sa ho už neodvážil viac prosiť.
- BELLA: */napäté ticho. Náhle./* Podľme k nemu... Idem s tebou... Ak ty nejdeš – idem sama.
- OTO: To je márne, neprijme nás.
- BELLA: Povedal si všetko, čo bolo treba? Máš vplyvných priateľov v Nemecku, tvoja rodina je bohatá a mocná – často si to hovoril... Treba ho nastrašiť, vyburcovať, pohroziť mu, a čo ja viem, čo...
- OTO: Jemu vyhrážať! Ty nevieš, čo hovoríš... A... Bohužiaľ... V celej veci je ešte niečo, a to oveľa horšie...
- BELLA: Horšie, ako čo?... Čo môže byť horšie ako smrť?...
- OTO: Áno, on prišiel ešte na niečo horšieho... A možno, že on za to nemôže... Tak ako my všetci, aj on je otrokom vojenskej disciplíny a predpisov.
- BELLA: Tak čo teda, hovor? Nemáme sa už čoho báť... Sme všetci na dne.
- OTO: Máte pravdu... Nuž teda... veliteľ odo mňa žiada, veliteľ mi nariaďuje, aby som ja velil popravčej čate.
- BELLA: Popravčej čate, čate, ktorá má zastreliť môjho otca?
- OTO: Áno.
- BELLA: Ty, Oto, ty? To nie je pravda! To by sa neopovážil. To je nemožné... A v tebe sa nevzbúrila krv, ty si sa nevrhol naňho a nerozsekal si ho šablou? Teba nič nevyburcovalo natoľko, že by si ho zabil pohľadom? To nie je možné, ty ma len skúšaš!? A ty si čo na to? Dúfam, že teraz vie, na čom je...
- OTO: Musí robiť to, čo robí... Som tu jeho jediným dôstojníkom. Tak to žiada predpis, nemôže inak...
- BELLA: Nemôže inak? A ty sa to opovažuješ povedať tak, akoby si to schvaľoval! A ty si čo na to, čo si povedal, čo si urobil a čo zamýšľaš urobiť?

OTO: Povedal som, že je to nemožné

BELLA: Zaplaťpánboh! Jedno slovo... Prvé slovo, ktoré je hodné nás a po ktorom poznávam muža, ktorého som si vyvolila! A čo povedal? Dúfam, že netrval na svojom?

OTO: Povedal, že mi dáva čas na rozmyslenie do siedmej hodiny. Ak presne o siedmej hodine nebudem na čele svojej čaty, dá ma vraj zatknúť, postaví ma po boku vášho otca k múru a sám bude veliť pri obidvoch popravách.

BELLA: To je dobré, a ja sa pôjdem postaviť medzi vás dvoch... Ved' tento život už i tak nemá ceny.